

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 30. září 2020 odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v [redacted] podaného v neprospěch obžalovaných S [redacted] I [redacted] M [redacted] K [redacted] J [redacted] I [redacted] M [redacted] I [redacted] S [redacted] I [redacted] R [redacted] K [redacted] a D [redacted] D [redacted] podle § 226 písm. c) t. řádu zproštění obžaloby Krajského státního zastupitelství v [redacted] ze dne 14. 8. 2019, č. j. [redacted] pro skutky, v nichž bylo obžalobou spatřováno v případě obžalovaného S [redacted] I [redacted] spáchání zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, dílem alinea první, dílem alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, dílem dokonaneho, dílem ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě obžalovaného M [redacted] K [redacted] spáchání zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, dílem alinea první, dílem alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, dílem dokonaneho, dílem ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě obžalovaného M [redacted] K [redacted] spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v případě obžalovaného [redacted] J [redacted] I [redacted] spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, dílem alinea první, dílem alinea druhá, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v případě obžalovaného M [redacted] J [redacted] spáchání zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, dílem alinea první, dílem alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, dílem dokonaneho, dílem ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě obžalované I [redacted] I [redacted] spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, ve

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu se z podnětu odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v [redacted] podaného v neprospěch všech obžalovaných napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu ohledně všech obžalovaných a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc **vrací** soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 29. 1. 2020 byli obžalováni S [redacted] I [redacted] M [redacted] K [redacted] M [redacted] K [redacted] J [redacted] I [redacted] J [redacted] I [redacted] M [redacted] I [redacted] I [redacted] S [redacted] I [redacted] R [redacted] K [redacted] a D [redacted] D [redacted] podle § 226 písm. c) t. řádu zproštění obžaloby Krajského státního zastupitelství v [redacted] ze dne 14. 8. 2019, č. j. [redacted] pro skutky, v nichž bylo obžalobou spatřováno v případě obžalovaného S [redacted] I [redacted] spáchání zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, dílem alinea první, dílem alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, dílem dokonaneho, dílem ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě obžalovaného M [redacted] K [redacted] spáchání zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, dílem alinea první, dílem alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, dílem dokonaneho, dílem ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě obžalovaného M [redacted] K [redacted] spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v případě obžalovaného [redacted] J [redacted] I [redacted] spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, dílem alinea první, dílem alinea druhá, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v případě obžalovaného [redacted] J [redacted] I [redacted] spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, dílem alinea první, dílem alinea druhá, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v případě obžalovaného M [redacted] J [redacted] spáchání zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, dílem alinea první, dílem alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, dílem dokonaneho, dílem ukončeného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v případě obžalované I [redacted] I [redacted] spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v případě obžalovaného S [redacted] P [redacted] [redacted] spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, v případě obžalovaného R [redacted] K [redacted] spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a konečně v případě obžalovaného D [redacted] D [redacted] spáchání zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, alinea první, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že skutky spáchali obžalovaní. Co se popisu žalovaných skutků týče, Vrchní soud v Praze pro stručnost odkazuje na text výroku předmětné obžaloby.

2. Proti tomuto rozsudku podal ve lhůtě předpokládané ustanovením § 248 odst. 1 tr. řádu odvolání státní zástupce Krajského státního zastupitelství v [redacted] a to v neprospěch všech obžalovaných – S [redacted] P [redacted] M [redacted] K [redacted] M [redacted] K [redacted] J [redacted] a [redacted] I [redacted] M [redacted] J [redacted] I [redacted] S [redacted] P [redacted] R [redacted] K [redacted] a D [redacted] D [redacted] směřující do celého výroku o zproštění obžaloby podle § 226 písm. c) tr. řádu. Je toho názoru, že právní názory učiněné soudem prvního stupně nejsou správné, a to především co do hodnocení jednotlivých důkazů v rámci jejich vzájemných souvislostí a spojitosti, když tyto, byť jsou nepřímé, mohou, a skutečně i tvoří ucelený řetězec, na jehož základě lze dospět k závěru o vině obžalovaných.
3. Státní zástupce konstatoval, že soud prvního stupně sice v odůvodnění rozsudku připustil, že jisté důkazy svědčí o nestandardních obchodních praktikách obžalovaných, avšak došel k závěru, že ty samy o sobě nemohou vést k rozhodnutí o jejich vině. Přitom zásadnější důraz tento soud spatřoval ve výpovědích některých obžalovaných učiněných při hlavním líčení (všichni shodně v přípravném řízení odmítli vypovídat). Soud prvního stupně potom uzavřel, že z těchto výpovědí (většina z nich byla učiněna prostřednictvím písemných prohlášení založených do spisu) a z listin obžalovanými dodatečně do spisu zakládáných nelze vyloučit, že jednotlivé obchodní případy skutečně nastaly, i když zároveň na druhou stranu připustil, že určité osoby v pozici statutárních orgánů u údajných dodavatelů zboží či služeb ([redacted] [redacted] a [redacted] a (již neexistující) [redacted] (výmaz z OR ke dni [redacted] se mu jevily jako tzv. bílí koně. Tyto skutečnosti si již soud prvního stupně nedal do souvislosti s činností obžalovaných, a to zejména ohledně vystupování obžalovaného S [redacted] P [redacted] v celé trestné činnosti prokazaného jinými důkazy. Státní zástupce namítá, že soud prvního stupně k jednotlivým bodům obžaloby sice zmínil svědecké výpovědi a další důkazy k nim v průběhu přípravného řízení shromážděné, ale u každého z bodů obžaloby učinil závěr, že zde existují minimálně určité pochybnosti, zda byl či nebyl spáchán trestný čin, avšak ty že je třeba hodnotit ve prospěch obžalovaných. Státní zástupce je toho názoru, že pokud se jedná o obhajobou tvrzenou hospodářskou činnost společností, které vystupovaly jako tzv. dodavatelé, taková byla sice formálně deklarována daňovými přiznáními, avšak příslušná daň nebyla nikdy státu odvedena. Pokud se týče společnosti [redacted] (body 2. a 3. obžaloby), ta měla sídlo na virtuální adrese, kde smlouva o nájmu vypršela již dne [redacted] a na jejíž jediný zveřejněný účet nikdy nebyla převedena žádná částka z účtu [redacted] vedeného u tuzemské banky. Shodné informace byly v průběhu trestního řízení shromážděny i u společnosti [redacted] (body 4., 5., 6., 7., 8. obžaloby) a částečně i u společnosti [redacted] (bod 1. obžaloby).
4. Státní zástupce dále namítá, že soud prvního stupně se nedostatečně důkladně zabýval otázkou osob jmenovaných do statutárních orgánů tzv. dodavatelských společností. V případě společnosti [redacted] se jedná o svědecké výpovědi E [redacted] K [redacted] a V [redacted] S [redacted] P [redacted]. Přitom ani jeden z nich nevykonával jménem této společnosti žádnou činnost, přičemž svědek V [redacted] S [redacted] přímo uvedl, že se statutárním orgánem stal na popud obžalovaného S [redacted] P [redacted] za příslib finanční odměny, a že jeho úkolem bylo pouze podepisovat předkládané písemnosti. Byl ostatně, stejně jako další osoby v předmětných statutárních orgánech, pouze vyučen. Co se

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

společnosti [redacted] týče, jedná se osoby svědků Z [redacted] P [redacted] T [redacted] B [redacted] a [redacted] P [redacted] J [redacted]. První dva jmenovaní svědci uvedli, že funkce ve společnosti přijali na popud svědka [redacted] V [redacted] a dále že ani jeden z nich zde nevykonával žádnou faktickou funkci. Státní zástupce zde dále poukazuje na to, že z výpovědi svědka T [redacted] B [redacted] je patrné, že osobou, která společnost [redacted] fakticky řídila, byl obžalovaný S [redacted] I [redacted], což ovšem tento obžalovaný důrazně popírá. O skutečnosti, že tomu tak bylo má podle státního zástupce svědčit i nálezný razítka této společnosti při domovní prohlídce u obžalovaného S [redacted] P [redacted] [redacted] přičemž předmětné razítka bylo navíc (z vrchu) označeno jinou obchodní firmou. Obžalovaný S [redacted] P [redacted] přitom popřel, že by kdy za tuto společnost jednal. Z výpovědi svědka T [redacted] B [redacted] také dále vyplývá, že [redacted] prováděla výlučně stavební a bourací práce, což obsahově odpovídá i výpovědi svědka [redacted] R [redacted] J [redacted]. Tato skutečnost je ale opět v rozporu s údajnou činností, kterou měla tato společnost dodávat obžalovaným [redacted] J [redacted] a [redacted] J [redacted] I [redacted] jako [redacted] K výpovědi svědka [redacted] R [redacted] J [redacted] je třeba dále poznamenat, že vedle toho, že se v ní nachází rozpory podstatného charakteru ohledně vystavení plných mocí sobě sama a zároveň i zemřelému Z [redacted] K [redacted] (za společnost [redacted]), jsou zde i pochybnosti ohledně důvodu ukončení působení svědka v dané společnosti. V této souvislosti státní zástupce dále upozorňuje i na to, že písemnosti, které svědek vydal, a které se vztahují ke skutkům pod body 2. a 3. obžaloby, vznikly a byly adresovány jeho osobě až po skončení jednatelství ve společnosti [redacted] tedy po datu [redacted]. Rozporně působí i další tvrzení tohoto svědka, a to zejména ohledně plateb údajně poukazovaných [redacted] na účet [redacted] a to zejména v konfrontaci se závěry finančního šetření, a dále i o objednávkách údajně učiněných obžalovanými [redacted] J [redacted] a [redacted] J [redacted] I [redacted] které měl dostávat vždy e-mailem, a to v konfrontaci s obsahem těchto listin, z nichž se podává, že podklady ve formátu [redacted] mu měly být předávány osobně na schůzkách, mj. i v kanceláři v [redacted]. Ve vztahu k těmto písemnostem jsou ostatně v protikladu i výpovědi obžalovaných [redacted] a [redacted] J [redacted] I [redacted] kdy prvně jmenovaný popřel jakýkoli osobní kontakt se svědkem [redacted] R [redacted] J [redacted] a kdy navíc tyto obžalovaní uvedli, že příslušné podklady pro jejich zakázky měly být zasílány poštou na adresu společnosti, s čímž opět kontrastuje ta skutečnost, že [redacted] žádné sídlo po skončení nájemní smlouvy v [redacted] neměla, a tudíž že zde nejen že nemohly probíhat schůzky, ale i zde nemohla být přebírána pošta obsahující podklady pro zakázky. V souvislosti s obžalovanými [redacted] J [redacted] a [redacted] J [redacted] I [redacted] státní zástupce též poukázal na skutečnost, že oba v průběhu trestního řízení dobrovolně uhradili předmětnou daňovou povinnost, a to poté, co Finanční úřad [redacted] započal provádět vyhledávací činnost a hodlal u nich provést daňovou kontrolu. Z těchto skutečností je podle názoru státního zástupce patrné, že tyto obžalovaní nepochybně věděli o nesprávném vedení účetnictví jako [redacted]. V této souvislosti poukazuje a zároveň navrhuje provedení důkazu civilními rozhodnutí učiněnými Krajským soudem v [redacted] pod sp. zn. [redacted] a [redacted]. A konečně další spornou skutečností zůstává i to, že pokud podle tvrzení obžalovaných měly být příslušné konstrukční programy na objednávku obžalovaných bratrů vytvořeny na počítačovém vybavení společnosti již neexistující [redacted] (výmaz z OR ke dni [redacted]), měl by k tomuto tvrzení soud provést důkaz výsledkem osob tam zaměstnaných, a to P [redacted] F [redacted] nar. [redacted] a C [redacted] S [redacted] nar. [redacted] na jejichž základě by se rozptýlila pochybnost, zda vybavení a programy společnosti vlastněné by byly schopné převést výkresy ve formátu [redacted] do formátu [redacted]. V případě společnosti [redacted] vyplývá z výpovědi svědka B [redacted] S [redacted] že se stal jejím statutárním orgánem za finanční odměnu, aniž by jejím jménem kdy podnikal. Tento skutkový průběh podpírá i další důkaz spočívající v tom, že jmenovaný svědek podal v poměrně velkém časovém předstihu trestní oznámení pro skutečnost, že je u předmětné společnosti zapsán jako [redacted]. Státní zástupce taktéž zmiňuje osobu zemřelého Z [redacted] K [redacted], který měl na základě výpovědi obžalovaných S [redacted] P [redacted] a [redacted] R [redacted] K [redacted] a svědka [redacted] R [redacted] J [redacted] jednat za společnost [redacted] a [redacted]. Státní zástupce přitom poukazuje zejména na to, že jeho jednatelství vylučuje časová

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

posloupnost, neboť veškeré faktury, které byly vyhotoveny vůči [redacted] a [redacted] jako domnělým odběratelům zprostředkovatelské činnosti, byly vyhotoveny až v září 2016 v případě [redacted] a v období měsíce února 2016 až ledna 2017 v případě [redacted], přičemž Z [redacted] K [redacted] zemřel již dne [redacted]. Navíc toto potvrzuje ve své výpovědi i svědkyně P [redacted] K [redacted], která zemřelému K [redacted] až do jeho smrti vedla veškeré účetní doklady, a která popřela, že by zemřelý přišel do kontaktu se společnostmi [redacted] či [redacted]. V souvislosti s tím je třeba podle státního zástupce dále poukázat i na další tvrzení obžalovaného S [redacted] P [redacted], že zemřelý Z [redacted] K [redacted] měl pro [redacted] zprostředkovávat na sklonku roku 2015 zakázku od společnosti [redacted] v hodnotě tří milionů korun českých, avšak na samotných fakturách vystavených [redacted] je uvedena částka ve výši 5.660.622 Kč jako odměna za zprostředkovatelskou činnost zemřelého Z [redacted] K [redacted] a tedy částka vyšší než samotný zisk [redacted]. Další rozpornosti ohledně výpovědi obžalovaného S [redacted] P [redacted] lze pak spatřovat i v jeho tvrzení ohledně přítomnosti svědka I [redacted] V [redacted] při převodu obchodního podílu ve společnosti [redacted] na B [redacted] S [redacted] proti čemuž stojí výpověď svědků B [redacted] S [redacted] T [redacted] N [redacted] a J [redacted] V [redacted]. Otazným konečně zůstává i údajné zplnomocnění zemřelých Z [redacted] K [redacted] a P [redacted] N [redacted] když toliko v písemnostech adresovaných správci daně vystavených na základě znaleckého zkoumání pravděpodobně B [redacted] S [redacted] je pouze plná moc vystavená společností [redacted] vůči [redacted] za kterou měl v období od 14. 4. 2016 do 25. 10. 2016 [redacted] právě P [redacted] N [redacted]. V souvislosti s domnělým [redacted] P [redacted] N [redacted] za společnost [redacted] státní zástupce taktéž poukázal na finanční negratotnost této osoby, na jeho silnou závislost na alkoholu a též na neschopnost při užívání výpočetní techniky, což samo o sobě vylučuje možnost, aby taková osoba jednala za společnost s několikamilionovým ročním obratem (v letech 2016 a 2017 činil její obrat 170 milionů korun českých). Jmenovaný se podle svědeckých výpovědí svých příbuzných živil maximálně pomocnými stavebními pracemi podřadného charakteru, byl důvěřivý vůči svému okolí a absolutně nemajetný.

5. Státní zástupce dále též uvedl, že soud prvního stupně nechal v potaz, že společnost [redacted] je výlučným vlastníkem obchodního podílu společnosti [redacted] právě prostřednictvím [redacted] (kde je jediným společníkem S [redacted] P [redacted]). Ve vztahu k bodu 1. obžaloby se obžalovaný S [redacted] P [redacted] vyjádřil v tom smyslu, že mezi [redacted] a [redacted] byla uzavřena příkazní smlouva o správě závazků a pohledávek, což doložil vzorem této smlouvy. Přitom se nejedná o žádný vzor smlouvy a v předloženém dokumentu jsou uvedeny konkrétní subjekty příkazce a příkazníka.
6. Přetrvávající nejasnosti spatřuje státní zástupce i v tvrzeném předmětu podnikání domnělých tzv. dodavatelských společností. Údajná činnost [redacted] pro [redacted] (nyní [redacted]) měla podle obžalovaného S [redacted] P [redacted] spočívat v reklamních službách a v dodávkách reklamních předmětů, avšak podle státního zástupce je nutno zdůraznit, že takový předmět podnikání neodpovídá tomu, co je o [redacted] uvedeno v obchodním rejstříku. Tzv. dodavatelská činnost [redacted] měla spočívat v dodání programu [redacted] pro obžalované [redacted] J [redacted] L [redacted] (bod 2. obžaloby) a [redacted] I [redacted] I [redacted] (bod 3. obžaloby), přitom ze svědeckých výpovědí T [redacted] B [redacted] a [redacted] R [redacted] J [redacted] vyplývá, že [redacted] prováděla výlučně stavební a bourací práce. Co se tzv. dodavatelské činnosti [redacted] ve vztahu k tzv. odběratelské [redacted] týče, ta měla spočívat v zajišťování pracovníků pro montážní práce v zahraničí, přičemž z kontrolního zjištění ke společnosti [redacted] ze dne 13. 12. 2018 vyplynulo, že veškeré počty jejích tehdejších kmenových zaměstnanců při započtení [redacted] které se na daných pracích prokazatelně podílely, zcela odpovídaly zjištění na místě samém, a tudíž že nebylo třeba, ani možno, aby při těchto pracích byli použiti pracovníci od [redacted]. Soud prvního stupně přitom k ověření těchto skutečností nevyslechl

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

jednotlivé montéry pracující pro [redacted] – svědky B [redacted], D [redacted], K [redacted], K [redacted], M [redacted] a P [redacted] přestože svědek K [redacted] byl soudu ke slyšení výslovně navrhnut.

7. Další nejasnosti jsou podle státního zástupce i okolo výpovědí obžalovaných. Jak obžalovaný F [redacted] K [redacted] tak obžalovaný S [redacted] F [redacted] uvedli, že předmětem faktur vystavených [redacted] měla být mimo jiné úhrada provize za zprostředkovatelskou činnost, kterou měl zrealizovat zemřelý Z [redacted] K [redacted] aniž by tato činnost byla blíže specifikována v tom smyslu, které obchody a s jakými subjekty byly zprostředkovány. Vedle toho byly předmětné faktury za [redacted] vystavené obžalovaným R [redacted] K [redacted] jako tehdejší [redacted] posledně jmenované společnosti uhrazeny téměř rok a půl po smrti zemřelého Z [redacted] K [redacted]. K tomuto postupu měl obžalovaného pohnout jistý pan K [redacted] který potřeboval zaplatit za něco, co zemřelý K [redacted] dlužil, a tak obžalovaný předmětné faktury do účetnictví přijal a následně je i proplatil. Další nejistotu ohledně fakticity obchodů vůči [redacted] ze strany jejich odběratelů [redacted] a [redacted] (nyní [redacted] v likvidaci) přináší podle státního zástupce výpověď obžalovaného M [redacted] [redacted]. Ten sám se totiž nedokázal ani vyjádřit, s kým za [redacted] jednal. Právě ohledně společnosti [redacted] a dále i [redacted] se potom díky aktivnímu přístupu obžalovaných M [redacted] J [redacted] a R [redacted] K [redacted] stalo nedostupné jejich účetnictví, neboť tyto dva poté, co policejní orgány zahájily prověřování, předmětné společnosti převedli na osoby [redacted] státní příslušnosti, což sice dle soudu prvního stupně vzbuzuje určité pochybnosti, ale zároveň to podle něj nepodporuje jednoznačný závěr o fiktivnosti příslušných obchodů. Postup takového převodu ovšem neosvětlila ani výpověď svědka N [redacted] E [redacted] který ani sám nevěděl, jaké listiny podepisuje a k čemu jejich podepsání směřuje, a to i s ohledem na skutečnost, že byly vyhotoveny v českém jazyce, který svědek neovládal. Další skutečností, která podporuje závěr o účelovosti takového postupu je to, že obžalovaný M [redacted] J [redacted] i nadále pokračoval ve stejném předmětu podnikání, ve stejných prostorách, se stejným personálním substrátem a i se stejným strojním vybavením včetně automobilů pod obchodní firmou [redacted] přičemž bez povšimnutí by neměla zůstat ani skutečnost, že předmětná vozidla užívaná [redacted] užíval i obžalovaný S [redacted] P [redacted] který přitom ve své výpovědi popřel, že by obžalovaného M [redacted] [redacted] znal či že by měl povědomí o činnosti společnosti [redacted]. Soud prvního stupně prokazatelně pochybil, když v odst. 69 odůvodnění rozsudku uvedl, že o existenci reálných zakázek hovoří i obžalovaný M [redacted] K [redacted] přičemž tento obžalovaný v průběhu celého trestního řízení nikdy nevyprávěl.

8. Dalším okruh soudem prvního stupně opomenutých, ač souladně s trestním řádem v hlavním líčení provedených důkazů, tvoří obsah důkazů zajištěných při domovních prohlídkách u obžalovaných S [redacted] F [redacted] a M [redacted] K [redacted] a dále i v e-mailech a elektronice vydané obžalovanými. Ty podle státního zástupce svědčí o tom, že obžalovaný S [redacted] F [redacted] fakticky organizoval převod [redacted] ze svědka D [redacted] N [redacted] na svědka F [redacted] S [redacted] a dále že svědkyně Z [redacted] M [redacted] žádala obžalovaného S [redacted] F [redacted] o zajištění razítka [redacted] a taktéž že tomuto obžalovanému adresovala dotaz týkající se zhotovování faktur za [redacted] vůči údajným odběratelům obžalovaným [redacted] J [redacted] a [redacted] I [redacted] který obžalovaný S [redacted] F [redacted] fakticky zodpověděl, přitom v rámci své výpovědi při hlavním líčení popřel, že by spoluobžalované [redacted] znal. Z další komunikace zajištěné z mobilního telefonu svědkyně Z [redacted] M [redacted] která se odehrála po zahájení prověřování ze strany příslušných orgánů státu, se podává, že obžalovaný S [redacted] F [redacted] svědkyni Z [redacted] M [redacted] ujišťuje, že „kličkuje“, a z celé jejich konverzace je dále patrné, že svědkyně na pokyny obžalovaného zhotovovala konkrétní faktury ze strany různých subjektů a že fakticky zprostředkovala komunikaci s obžalovaným M [redacted] K [redacted] za což byla obžalovaným S [redacted] P [redacted] finančně odměňována. Z mobilního telefonu zajištěného obžalovanému S [redacted] F [redacted] je zase podle státního zástupce patrný vztah

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

spočívající v úkolování obžalovaného M. K. který vypovídá o jeho vědomosti o činnosti o čemž svědčí i podání vysvětlení svědka B. S. O vědomosti obžalovaného S. I. o společnosti a též o existenci obžalovaného M. J. jehož znalost prvně jmenovaný obžalovaný před soudem popřel, poté svědčí SMS zprávy adresované obžalovanému M. K. Další skupinu věcných důkazů zajištěných při domovních prohlídkách tvoří, jak již bylo místy zmíněno výše, razítka některých dotčených společností. Otázky jejich výroby a držby lze podle státního zástupce zodpovědět z listinných důkazů v podobě objednávek u společnosti K. H. () a z výsledku domovní prohlídky u S. I. , zatímco na souvislost předmětného nálezu se žalovanou trestnou činností lze usuzovat z prokázaného průběhu věcí, kdy dne 27. 1. 2015 zadala svědkyně Z. M. expresní výrobu razítka společnosti , přičemž dne 20. 1. 2015 se stal jejím po svědkovi R. I. svědek T. B. Stejně tak dne 13. 10. 2015 zadal obžalovaný S. F. výrobu razítka společnosti , přičemž ve stejné době se jejím a stal svědek E. S. Dne 21. 6. 2016 byla svědkyní Z. M. opět zadána výroba razítka společnosti a dále i razítka , jejímž byl po krátkou dobu P. N. který zemřel v . Státní zástupce má tímto za prokázané, že jediným účelem tohoto postupu bylo získat razítka předmětných tzv. dodavatelských společností, aby jejich prostřednictvím mohlo docházet k vyhotovování ryze účelových fiktivních faktur, jejichž včlenění do společností tzv. odběratelů by vedlo ke snížení daňové povinnosti u DPH případně k vyplacení nadměrného odpočtu u tohoto typu daně. Dalšími důkazy zajištěnými při domovních prohlídkách u obžalovaného S. F. jsou dokumenty vztahující se ke společnostem a , což je podle státního zástupce dalším důkazem svědčícím o tom, že právě obžalovaný, který uskutečňoval změny ve statutárních orgánech dotčených společností, a následně je užil pro páchaní trestné činnosti kladenému za vinu obžalobou. Pro toto podle státního zástupce ostatně svědčí taktéž prokazatelná snaha obžalovaného S. P. zničit jednotlivé faktury prokazující údajný obchodní vztah mezi společnostmi a . A konečně při domovní prohlídce u obžalovaného M. K. došlo k nálezu písemností prokazujících to, že to byl právě on, kdo nechal zřídit jednotlivé domény a odpovídající e-mailové adresy společností a bez vědomí v ní působících statutárních orgánů za účelem získat jejich oficiální kontaktní spojení.

9. Státní zástupce se taktéž pozastavuje nad svědeckými výpověďmi některých ve věci slyšených svědků. Předně se jedná o Z. M. která do roku 2016 tvořila pár s obžalovaným S. F. Ta odmítla v přípravném řízení vypovídat, ale před soudem v rámci hlavního líčení připustila, že obžalovanému pomáhala vystavovat různé účetní doklady, a to zejména za společnost . Vyjádřila se i k obsahu podnikání této společnosti v tom smyslu, že jejím vlastníkem a osobou za ni jednající byl právě obžalovaný S. F. Ke společnosti uvedla, že jejím vlastníkem byl svědek B. S. který pracoval na opravách jejich domu v . K tomuto svědkovi též vypověděla, že mu na jeho žádost připravovala po dobu dvou let různé doklady a měsíční hlášení, což je ovšem v rozporu s tím, co soudu uvedl svědek E. S. To samé svědkyně vypověděla i ve vztahu ke , která byla ve vlastnictví svědka R. J. Svědek D. N. původní , se ve své výpovědi vyjádřil taktéž k osobě obžalovaného M. K. a zejména pak k jeho vztahu k obžalovanému S. F. kdy prvně jmenovaný obžalovaný měl být ve vztahu k druhému v podřízeném stavu s tím, že mu bylo určováno kdy a kolik finančních prostředků má z účtů společnosti vybrat, přičemž o těchto skutečnostech mají svědčit i SMS zprávy v mobilu obžalovaného S. F. Výpověď svědka E. S. pak podle státního zástupce kontrastuje s výpovědí obžalovaného D. D. jako tehdejšího statutárního orgánu , jehož dodavateli měly být a . Obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje

I [redacted] popsal způsob fungování příkazní smlouvy o správě pohledávek a závazků na základě tzv. cesní klauzule, což doložil smlouvou, kde mezi společnostmi, jejichž pohledávky mají být proplaceny, figurují mj. i společnosti [redacted] a [redacted]. Tomu ale už pak ale neodpovídají tímto obžalovaným předložené příkazní listy, kde jako příkazník nefiguruje [redacted] ale [redacted] která byla dne 22. 10. 2015 postižena exekucí. Předložené příkazní listy jsou navíc pozdějšího data. Ve společnosti [redacted] byl (částečně přes inkriminované období a též i v současnosti) [redacted] a [redacted] obžalovaný M [redacted] K [redacted]. V průběhu celého trestního řízení přitom nedošlo k zajištění ani k předložení příkazních smluv, které by tímto obžalovaným tvrzený řetězec podporovaly.

10. Státní zástupce konstatuje, že k určitému plnění uvedenému v bodě 1. obžaloby skutečně došlo, avšak podle jeho názoru naprosto nedůvodně prostřednictvím společnosti [redacted]. Šetřením bylo zjištěno, že objednávky u společností [redacted] a [redacted] byly učiněny přímo zaměstnancem [redacted] ovšem fakturace ze strany dotčených společností byla směřována opět z popudu [redacted] na [redacted]. Taktéž veškeré grafické návrhy na jednotlivé reklamy byly vytvářeny přímo [redacted] a nikoli at' již přímo nebo prostřednictvím [redacted]. Údajná reklamní činnost od [redacted] na motocyklových závodech „[redacted]“ podle státního zástupce neodpovídá skutečnosti, neboť se jí neúčastnil žádný označený jezdec, stejně tak se podává i z výpovědí jednotlivých vrátných na stadionu v [redacted] že na zápasech, jichž se účastnila [redacted] bylo placeno hotovostním způsobem, ačkoli faktury byly vystavovány na [redacted] která ale skutečně hokejovou plochu v období od 30. 10. 2014 do 25. 3. 2015 neměla pronajatu. V ostatních případech je státní zástupce toho názoru, že vystavování dokladů bylo účelové a neodpovídalo faktickému stavu a že u všech předmětných faktur a jiných účetních dokladů mohlo mít pouze jediný význam – navýšení DPH na vstupu u tzv. odběratelských společností, což mělo za následek snížení vlastní daňové povinnosti nebo nezákonné vyplacení nadměrného odpočtu. Ve vztahu ke společnosti [redacted] státní zástupce poukazuje na skutečnost, že tato nemá u tuzemského správce daně učiněnou žádnou registraci, ačkoli vzhledem k obrátům, kterých v inkriminovaném období dosahovala, jí nepochybně vznikla povinnost být plátcem DPH. Jednotliví tzv. odběratelé poté poukazovali finanční částky na její účty vedené u [redacted] a současně více než polovina takto došlých finančních prostředků byla hotovostně vybírána obžalovaným M [redacted] K [redacted] jako [redacted] disponentem těchto účtů, přičemž smyslem tohoto počínání bylo jejich navrácení tzv. odběratelským subjektům.
11. Státní zástupce nemůže přisvědčit závěru soudu prvního stupně ani z procesního hlediska. Pokud soud prvního stupně konal podle § 226 písm. c) tr. řádu, který předvídá situaci, že se skutek stal a že naplňuje znaky určitého trestného činu, avšak se současně nepodařilo prokázat, že skutek spáchali obžalovaní, podle jeho názoru tento soud jednoznačně pochybil, neboť dle něj neexistují jiné osoby, které by předmětné skutky mohly spáchat. S ohledem na vše výše uvedené navrhuje, aby Vrchní soud v Praze na základě jeho odvolání podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu napadený rozsudek v plném rozsahu zrušil a současně aby podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. V rámci jím následně prováděného dokazování necht' jsou vyslechnuti výše zmínění svědci, zejména pak F [redacted] F [redacted] C [redacted] Š [redacted] a F [redacted] K [redacted] stejně tak jako necht' jsou jako listinné důkazy provedeny rozhodnutí Krajského soudu v [redacted] sp. zn. [redacted] [redacted] a [redacted] případně i další důkazy, jejichž potřebu provedení dovodí soud odvolací.
12. Vrchní soud v Praze přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost napadeného výroku. Po provedeném přezkumu zjistil, že Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích jako soud prvního stupně po provedeném dokazování ve věci vynesl rozsudek, který nevyznívá přesvědčivě a je zatížen v odvolání vytýkanými vadami.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

13. Vrchní soud v Praze podotýká, že současná právní úprava trestního řízení vychází z dominantní role soudu prvního stupně jako soudu nalézacího při vytváření skutkového podkladu pro rozhodnutí ve věci. V souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti je právě na soudu prvního stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry relevantní pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud tak smí činit jen v omezených případech na podkladě před ním provedeného dokazování. Zároveň to však neznamená, že je jeho povinností, aby bez dalšího akceptoval skutková zjištění soudu prvního stupně. Je naopak povinen přezkoumat způsob, jakým soud prvního stupně k uvedeným skutkovým závěrům dospěl. Má-li odvolací soud za to, že skutková zjištění soudu prvního stupně a na nich založené právní posouzení nejsou v souladu s výslednou důkazní situací a nemají v ní oporu, je oprávněn upozornit soud nižšího stupně na tyto případné rozpory a vyžadovat jejich odstranění. Odvolací soud samozřejmě nesmí dávat nalézacímu soudu závazné pokyny k tomu, jakým způsobem má provedené důkazy hodnotit, může ale poukázat na okolnosti významné pro správné rozhodnutí a upozornit soud prvního stupně, čím se má znovu zabývat, a které skutečnosti vzít také v potaz (viz rozhodnutí publikovaná pod č. 56/1965, č. 36/1968 a č. 57/1984 Sb. rozh. tr. nebo také nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 4. 2015, sp. zn. I. ÚS 2726/2014).
14. Podle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu jsou orgány činné v trestním řízení povinny hodnotit důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Obraz skutečnosti, která je předmětem dokazování, tak získávají analýzou všech poznatků plynoucích z provedených důkazů, a rovněž věrohodnost každého z nich posuzují i v souvislosti a návaznosti na jiné skutečnosti a důkazy.
15. Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích jako soudu prvního stupně je z výše uvedených hledisek nutno vytknout, že jím v souladu s trestními předpisy řádně provedené důkazy tyto nedostatečně hodnotil ve vzájemných souvislostech, z kteréhož důvodu jeho skutkové závěry vyznívají zkratkovitě a postrádají v provedeném dokazování oporu. Samotné odůvodnění jeho rozhodnutí je pak velmi lakonické, které je *ad abstracto* obsaženo pouze v odstavcích 66. až 68. odůvodnění rozsudku, a *ad concreto* k jednotlivým bodům výroku (1. – 8.) v odstavcích 69. – 76. odůvodnění rozsudku, přitom těžištěm přesvědčivosti rozsudku je přitom právě jeho odůvodnění (viz § 125 odst. 1 tr. řádu).
16. Podle soudu prvního stupně pro reálnost plnění uvedeného v bodě 1. obžaloby spočívajícím v dodávkách reklamního zboží a služeb od společnosti [redacted] pro společnost [redacted] svědčí výpovědi obžalovaných S [redacted] I [redacted] a M [redacted] K [redacted] a svědků Z [redacted] M [redacted] R [redacted] C [redacted] a D [redacted] K [redacted] a též listiny dokumentující, že reklamní plochy byly [redacted] využívány. V této souvislosti ten samý soud uzavřel, že pro závěr o fiktivnosti předmětného plnění nemá důkazy. Rovněž ke skutkům pod body 2. a 3. obžaloby soud prvního stupně uzavřel, že tvrzení, podle něž mělo dojít k údajným dodávkám konstrukčních prací spočívajících v úpravě geometrie konstrukčních celků programu [redacted] od dodavatele [redacted] pro obžalované J [redacted] L [redacted] (bod 2.) a J [redacted] I [redacted] (bod 3.) jako [redacted] vyvrátili ve svých výpovědích jak tyto obžalované, tak obžalovaný S [redacted] F [redacted] a ve věci slyšený svědek R [redacted] J [redacted]. Tento svědek soudu také popsal, jak došlo k získání kontaktu na oba [redacted] a k realizaci předmětného plnění za využití pracovníků společnosti [redacted]. Ve vztahu ke skutku popsanému v bodě 4. obžaloby spočívajícím v údajném zprostředkování pracovních sil společností [redacted] pro [redacted] [redacted] vyloučili podle soudu prvního stupně závěr o fiktivnosti takového plnění zejména obžalovaný M [redacted] I [redacted] a S [redacted] F [redacted] odkazem na reálně prováděné práce společností [redacted] v zahraničí, konkrétně v [redacted]. Tuto verzi podle soudu podpořily i další osoby, např. svědek V [redacted] S [redacted] který popsal způsob najímání pracovníků, a dále i svědek C [redacted] Č [redacted] který se rovněž podílel na realizaci uvedených zakázek. Skutek pod bodem 5. obžaloby měl spočívat v předložení faktur za údajné dodávky blíže nezjištěného materiálu či služeb od dodavatele [redacted] (odběrateli [redacted]) s tím, že tato

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

dodavatelská společnost neměla již od října 2015 vyvíjet žádnou obchodní činnost. Soud prvního stupně konstatuje, že toto tvrzení však obžalovaní S [redacted] F [redacted], S [redacted] P [redacted], I [redacted] P [redacted], M [redacted] J [redacted] a D [redacted] D [redacted] popřeli, i když je podle soudu pravdou, že v této souvislosti lze hovořit o jistých pochybnostech, jaké obchodní transakce reálně probíhaly. Podle téhož soudu je ovšem nutno zdůraznit, že převod obchodního podílu v dotčené společnosti ze svědka D [redacted] N [redacted] na svědka B [redacted] S [redacted] ve světle výpovědi svědka S [redacted] doznal určitých změn oproti jeho výpovědi z přípravného řízení. Vzhledem k tomu, že podle znaleckého zkoumání z oboru písmoznalectví byla část sporných podpisů na předmětných listinách pravým podpisem svědka S [redacted] soud prvního stupně neuvěřil jeho výpovědi, že pod společností [redacted] nepodnikal. Soud prvního stupně dále zkonstatoval, že za společnost [redacted] jednaly i další osoby, a to na základě vystavených plných mocí. Toto se podle soudu prvního stupně podává i z výpovědí ve věci slyšených svědků J [redacted] B [redacted] a E [redacted] B [redacted] ze společnosti [redacted] či z výpovědi svědka J [redacted] K [redacted] který uvedl, že v této společnosti pracoval jako stavební dělník či taktéž z výpovědi svědka J [redacted] V [redacted]. Proto lze podle soudu prvního stupně uzavřít, že minimálně část obchodních transakcí touto společností byla skutečně poskytována. Skutečnost, že obchodní podíl v tzv. odběratelské společnosti [redacted] byl později převeden na [redacted] státního příslušníka N [redacted] E [redacted] bez jakýchkoli podnikatelských zkušeností na území ČR vytváří podle soudu prvního stupně rovněž jisté pochyby, avšak ani ty podle něj nepodporují jednoznačný závěr, že by transakce prezentované v podané obžalobě měly být fiktivní. Ve vztahu k jednání pod bodem 6. obžaloby je situace na dodavatelské straně obdobná jako v předchozím bodě 5. s tím, že odběratelem fiktivních dodávek blíže nezjištěného materiálu či služeb od dodavatele [redacted] měla být společnost [redacted] dříve [redacted] (nyní [redacted]). Podle soudu prvního stupně je na tomto místě záhodno zopakovat stejné závěry, které učinil u bodu předchozího, a tedy že i v tomto případě bylo o jednotlivých transakcích řádně účtováno, což lze dovodit i z výpovědi svědkyně M [redacted] Š [redacted] která pro tzv. odběratelskou společnost zpracovávala účetnictví. Na tomto místě zmínil soud prvního stupně v souvislosti se společností [redacted] i zemřelého F [redacted] N [redacted] v jehož souvislosti obžaloba poukazovala na nedostatečnou mentální vybavenost, avšak uzavřel, že nejen že není vzhledem k jeho úmrtí k dispozici jeho výpověď, ale i že z výpovědi svědků J [redacted] V [redacted] R [redacted] J [redacted] a svědka K [redacted] k jeho osobě vyplynulo, že v předchozím období poskytoval služby stavebního charakteru a z výpovědi jeho [redacted] svědkyně Z [redacted] N [redacted] dokonce i to, že po jeho smrti nalezla v jeho věcech část listin, které ovšem zlikvidovala. Ostatně i ve vztahu k bodu 7. obžaloby je situace podobná, neboť dodavatelskou společností je [redacted] přičemž odběratelem fiktivního plnění měla být společnost [redacted], avšak podle soudu prvního stupně je třeba i zde odkázat na výpovědi obžalovaných, kteří plnění prezentovali jako reálné obchodní transakce. Vystupování zemřelého Z [redacted] K [redacted] za tuto společnost vyplynulo podle soudu prvního stupně z výpovědi obžalovaných R [redacted] K [redacted] a S [redacted] P [redacted] stejně tak jako z výpovědi svědka M [redacted] K [redacted] který uvedl, že ke kontaktu zemřelého s obžalovaným R [redacted] K [redacted] došlo ve smyslu požadavku na rozvoj podnikatelských aktivit v oblasti cyklistiky. A konečně ve vztahu k bodu 8. obžaloby mělo docházet k předložení fiktivních faktur na údajné dodávky stavebního materiálu, výroby kovových konstrukcí, provádění zámečnických nebo pomocných prací ve slévárenství od dodavatelů [redacted] a [redacted] pro tzv. odběratele [redacted] I na tomto místě lze podle soudu prvního stupně připomenout výpověď jednotlivých obžalovaných, ale i zaměstnanců tzv. odběratelské společnosti, konkrétně svědkyň J [redacted] B [redacted] a E [redacted] B [redacted] ale i svědka K [redacted] D [redacted] kteří potvrdili, že ze strany obou tzv. dodavatelských společností docházelo jednak k dodávkám stavebního materiálu, jednak k dodávkám zaměstnanců, ať již pro potřeby stavebních či slévárenských činností. Tuto verzi ostatně podpořil i svědek [redacted] R [redacted] J [redacted] který v počátku vystupoval jako [redacted] a [redacted] společnosti [redacted] a posléze, když došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

k převodu obchodního podílu na T. B. tuto společnost i nadále zastupoval na základě plné moci. Všechna tato tvrzení byla podle soudu též podložena listinami, které byly v hlavním líčení provedeny.

17. Soud prvního stupně konstatoval, že obžaloba ve vztahu ke všem obžalovaným nedisponovala jediným přímým důkazem prokazujícím jejich vinu. Přitom zároveň připomněl, že k rozhodnutí o vině není nezbytné mít k dispozici důkazy přímé, ale i že i ucelený řetězec důkazů nepřímých může vést k jednoznačnému závěru o vině. Krajský soud ovšem uzavřel, že takový ucelený řetězec z důkazů před ním provedených nevyplývá, byť určité z nich svědčí o jistých nestandardních krocích obžalovaných. Tyto pochybnosti poté mohou vést k úvahám o možné protiprávnosti takového jednání, avšak nemohly vést Krajský soud k rozhodnutí o vině obžalovaných.
18. Stěžejním argumentem pro zprošťující výrok bylo pro soud prvního stupně tvrzení, že nelze vyloučit, že docházelo k transakcím, které obžalovaní prezentovali, a které jsou též podloženy listinami provedenými při hlavním líčení, a čemuž též odpovídají jejich podnikatelské záměry. Přesto se vzápětí tento soud vyslovil, že za určité nestandardní kroky je třeba považovat přesuny v majetkových strukturách, jakož i ve statutárních orgánech jednotlivých zainteresovaných společností, a dále že se ve všech těchto společnostech figuruje obžalovaný S. P. Soud prvního stupně dokonce dále sám zmiňuje, že registroval, že obchodní podíly ve společnostech jsou převáděny na osoby bez hlubších podnikatelských znalostí, a že by v případě takových osob bylo i možné hovořit o tzv. bílých koních, kdyby měl k dispozici důkazy, které by alespoň minimálně podpořily závěr o jejich srozumění s takovým postupem. Svědecké výpovědi označil v tomto případě za nedostatečné a obžalované neuvěřující a doznání obžalovaných či jiné důkazy o tomto svědčící za absentující.
19. Soud prvního stupně konstatoval, že v rámci podnikatelských aktivit obžalovaných byla využívána společnost [redacted] se sídlem v [redacted] na jejíž aktivity byly navázány osoby obžalovaných M. K. a S. F. Z výpovědi obžalovaných a svědků J. B. K. E. B. Z. M. M. R. N. M. P. A. I. a M. S. podle soudu prvního stupně vyplynulo, že role této společnosti v předmětných obchodech byla reálná, a ať už byl takový postup založen na základě smluv příkazních, jak tvrdili obžalovaní, či nikoli. Reálně podle něj vykonávala faktoringové služby, které byly realizovány dle stanovených požadavků.
20. Soud prvního stupně uzavřel, že při respektování zásady *in dubio pro reo* mu proto nezbylo jinak, než všechny obžalované – S. E. M. K. M. K. I. L. J. I. M. J. I. P. S. P. R. K. a D. D. obžaloby podle § 226 písm. c) zprostit, neboť podle něj nebylo prokázáno, že žalované skutky spáchali právě tito obžalovaní.
21. Vrchní soud v Praze je po přezkumu napadeného rozhodnutí nucen konstatovat, že argumentace soudu prvního stupně je jak v obecné, tak v konkrétní rovině stran jednotlivých skutků zjednodušující a nedostatečně analytická. Soud prvního stupně uvěřil výpovědím obžalovaných a pro takové závěry si z provedených důkazů vybral pouze ty, které jim přímo neodporovaly. Přitom soud prvního stupně zcela pominul hodnocení důkazů listinných, se kterými se vypořádal stručným a povšechným konstatováním, že výpovědi obžalovaných podporují při hlavním líčení provedené, avšak již nekonkretizované listiny. Zcela pak opomenul vypořádat se s listinami poskytnutými správcem daně. Lze dokonce konstatovat, že soud prvního stupně rezignoval na požadavek hodnocení důkazů ve vzájemné souvislosti tak, jak mu to explicitně ukládá trestní řád, což zatěžuje jeho rozhodnutí podstatnou vadou obsahu. Soud prvního stupně také pominul hodnocení důkazů zajištěných při domovních prohlídkách, jakož i obsah elektronické komunikace, které významně podporují verzi obžaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

22. Bude na soudu prvního stupně, aby se opětovně zabýval listinami založenými do spisu obžalovanými v průběhu hlavního líčení, ať už jedná o e-mailovou korespondenci domněle dokládající předmětné smluvní vztahy, kde vystupují [redacted] a [redacted] jako tzv. dodavatelé a [redacted] jako tzv. odběratel, spočívající ať už v dodávkách křemíku ([redacted], v nabídce odprodeje cihel, v nabídce hutního a stavebního materiálu, v montážních, svářečských či obráběcích pracích, v zámečnických pracích, ve výrobě střešní konstrukce, v obrábění odlitků atp., či o jednotlivé faktury nebo o fotodokumentaci toto plnění domněle prokazující, a to zejména ve vztahu k otázce původu zboží a služeb a dále i ve vztahu k otázce kauzy v podobě jejich ekonomického opodstatnění pro společnost [redacted]. Obhajoba do spisu dále založila listiny týkající se společnosti [redacted], IČ: [redacted] svědčící o její obchodní činnosti, když ovšem tato společnost je odlišná od obžalobou dotčené společnosti [redacted], IČ: [redacted] jejíž obchodní podíl převzala dne [redacted] obchodní firma [redacted] s čímž bude potřeba se taktéž vypořádat.
23. Odvolací soud je nucen soud prvního stupně upozornit na to, že k výpovědím obžalovaných a svědků je třeba přistupovat analyticky a hodnotit je ve vztahu k ostatním ve věci provedeným důkazům. Obžalovaný S [redacted] P [redacted] soudu sice v rámci hlavního líčení poskytl rozsáhlou výpověď, ovšem ta hned na několika místech nekoresponduje s ostatními důkazy, čímž se bude muset soud prvního stupně ještě do budoucna důkladně zabývat. Tak např. tento obžalovaný sám vypovídal o tom, jaké osoby byly ustaveny do statutárního orgánu společnosti [redacted] přičemž se ale spíše z výpovědí těchto osob jeví, že členství v těchto orgánech přijaly pouze s vidinou jednorázové odměny, popřípadě se dokonce z jejich výpovědí podává, že některé z těchto osob dokonce nevěděly, že takovou funkci vůbec zastávají. Když obžalovaný S [redacted] P [redacted] při své výpovědi uvedl, že [redacted] měla za hospodářské roky 2014 a 2015 obrát 55 milionů Kč, což je dle policie tvrzené období jejího útlumu, toto tvrzení soud prvního stupně pouze přejal, aniž by podrobil přezkumu, zda se nejedná o obžalobou tvrzené fiktivní plnění domněle potvrzované pouze obžalovanými předloženými listinnými důkazy. Soud prvního stupně se taktéž důkladně nevypořádal s výpověďmi jednotlivých svědků, i když je hojně používal na podporu svých tvrzení. Jedná se zejména o svědeckou výpověď Z [redacted] M [redacted] jako bývalé [redacted] obžalovaného S [redacted] P [redacted], jejíž výpověď hned v několika momentech nekoresponduje s výpověďmi ostatních slyšených svědků. Přitom ta přitom výslovně potvrdila sejití tohoto obžalovaného se společností [redacted]. Ke společnosti [redacted] uvedla, že za ni vystavovala daňové doklady a měsíční hlášení na žádost svědka B [redacted] S [redacted] když ale sejití obžalovaného S [redacted] P [redacted] vyloučeno z výpovědi svědkyně V [redacted] B [redacted], která byla dle evidence OSSZ v pracovním poměru k [redacted], a která uvedla, že na základě pobídky S [redacted] P [redacted] třídila účetní listiny této společnosti. Z výpovědi svědka D [redacted] N [redacted], ze které soud prvního stupně taktéž vycházel, se potom podává, že obchodní podíl ve společnosti [redacted], který vlastnil jeho [redacted] si pořídil za účelem obchodu s osobními automobily. Ten v září roku 2015 prodal B [redacted] [redacted] kterému následně fyzicky předal i celé účetnictví a platební kartu k účtu vedeného u [redacted], i když současně popřel, že by s B [redacted] S [redacted] bylo domluveno, že za tento převod obdrží nějaké peníze, což je v rozporu s výpovědí tohoto svědka. Tato společnost měla přitom vystupovat jako společnost tzv. dodavatelská hned v 5 bodech obžaloby (body 4., 5., 6., 7., 8.), přičemž jí dodávané širokospektré plnění mělo spočívat v dodávkách buď blíže nezjištěného materiálu či služeb (body 5., 6. obžaloby), či v dodávce personálního substrátu pro stavební práce v zahraničí (bod 4. obžaloby), v poradenských službách (bod 7. obžaloby), v odprodeji cihel, dodávkách hutního a stavebního materiálu, zámečnických pracích atp. (bod 8. obžaloby), přičemž nad takovýmto doslova zázračným hospodářským potenciálem [redacted] se soud prvního stupně vůbec nepozastavil, když na prověření reálnosti takových plnění zcela rezignoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

24. Soud prvního stupně se bude muset také znovu zabývat důkazy o srozumění osob ustanovovaných do statutárních orgánů obžalobou dotčených společností. V tomto ohledu Vrchní soud v Praze odkazuje na podrobný rozbor státního zástupce stran této otázky. Soud prvního stupně se tak zaměří zejména na vědomí těchto osob o takovém postupu, na jejich aktivitu při výkonu funkce statutárního orgánu nebo jeho člena, na jejich odborné předpoklady pro výkon této funkce, popřípadě i na jejich sociální zázemí. Takovými důkazy by mohly být výpovědi takto ustanovovaných osob, které v trestním řízení vystupují v postavení svědků, a to konkrétně F. A. E. K. F. S. V. Š. T. F. Z. B. a zemřelého I. N. V souvislosti s domnělým jednatelem zemřelého Z. K. za společnost je třeba též poznamenat, že dokazování by se mohlo ubírat směrem k zodpovězení výše jeho odměny za tvrzenou zprostředkovatelskou či poradenskou činnost v oblasti sportu, která měla být odměněna v řádech milionů korun českých, čímž se soud prvního stupně vůbec nezabýval.
25. Konečně k zodpovězení otázky, zda společnost registrovaná ve státě vykonávala tzv. faktoring, jak tvrdí obžaloba, a k čemuž se přiklonil ve svém rozhodnutí i soud prvního stupně, či že se o tzv. faktoring nejednalo, jak tvrdí obhajoba, která její služby označuje jako správu pohledávek na základě příkazní smlouvy prostřednictvím tzv. cenní klauzule, kdy příkazník měl proplácet pohledávky vůči příkazcům (tzv. odběratelům) v příkazní smlouvě o správě pohledávek a závazků uvedeným tzv. dodavatelským společností. Ať už soud prvního stupně dospěje k závěru, že se o tzv. faktoring nejednalo, neboť jeho podstatou je sice taktéž forma krátkodobého odkupu pohledávek, avšak v takovém případě podnikatel sám prodává faktorovi (specializované společnosti, bance) nezajištěnou pohledávku, která mu vznikla při obchodním styku, či setrvá na svém stanovisku, že společnost takové aktivity realizovala, tato skutečnost nehraje žádnou roli při hmotněprávním posouzení otázky, zda tímto postupem mělo docházet k neoprávněnému snížení daňové povinnosti u DPH u společnosti za tam uvedená zdaňovací období (bod 1. obžaloby), či zda na základě takového postupu měla být vylákána výhoda neoprávněného vyplacení nadměrného odpočtu DPH a neoprávněného snížení daňové povinnosti u této daně ve vztahu k obžalovanému J. I. jako (bod 2. obžaloby), či zda na základě takového postupu měla být vylákána výhoda neoprávněného vyplacení nadměrného odpočtu DPH a neoprávněného snížení daňové povinnosti u této daně ve vztahu k obžalovanému I. jako (bod 3. obžaloby), či zda na základě takového postupu měla být vylákána výhoda neoprávněného vyplacení nadměrného odpočtu DPH, a když současně částečně k vyplacení nadměrného odpočtu u daně daně nedošlo, a zároveň i neoprávněného snížení daňové povinnosti u této daně ve vztahu ke společnosti (bod 4. obžaloby), či zda tímto postupem mělo docházet k neoprávněnému snížení daňové povinnosti u DPH u společnosti za tam uvedená zdaňovací období (bod 5. obžaloby), či zda tímto postupem mělo docházet k neoprávněnému snížení daňové povinnosti u DPH u společnosti za tam uvedená zdaňovací období (bod 6. obžaloby), či zda tímto postupem mělo docházet k neoprávněnému snížení daňové povinnosti u DPH u společnosti za tam uvedená zdaňovací období (bod 7. obžaloby) či konečně zda tímto postupem mělo docházet k neoprávněnému snížení daňové povinnosti u DPH u společnosti za tam uvedená zdaňovací období (bod 8. obžaloby). U společnosti, která do žalované obchodní struktury vnáší zdánlivě další administrativní a zároveň i matoucí prvek, je ovšem třeba si pro příslušné orgány státu položit otázku, na základě jakého právního titulu tato společnost, registrovaná ve třetí zemi (), poskytovala služby na území ČR a konečně též zejména nalézt odpověď stran její povinnosti registrace k DPH, a to vzhledem k jí deklarovaným obrátům v řádech desítek milionů korun českých a též zjistit její případnou veškerou daňovou povinnost, z čehož by měly být těmito orgány vyvozeny patřičné závěry ovšem již mimo předmětné trestní řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

26. Vzhledem k tomu, že Vrchní soud v Praze neprováděl žádné dokazování, přičemž opakování pro věc zásadních důkazů před odvolacím soudem, jakož i opatřování důkazů nových v rozsahu shora uvedeném by v podstatě nahrazovalo úlohu nalézacího soudu, nemohl se ani vyrovnat se všemi námitkami, jež byly proti napadenému rozhodnutí uplatněny. Hodnocení důkazu, jak již bylo shora úvodem konstatováno, totiž přísluší v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti výhradně soudu, před kterým byl důkaz proveden. Odvolací soud smí jen přezkoumat, zda soud prvního stupně jako soud nalézací při svém hodnocení postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. V posuzované věci s ohledem na neúplné a nedostatečné odůvodnění napadeného rozsudku takový závěr nelze učinit.
27. Soudu prvního stupně se tedy ukládá, aby se opětovně zabýval svědeckými výpověďmi, podstatnou částí důkazů listinných, a taktéž aby vzal v potaz důkazy zajištěné při domovních prohlídkách a též ve vydané elektronice, a aby následnou analýzou takto nabytých poznatků znovu zhodnotil skutkový průběh a v tomto světle z něj poté vyvodil odpovídající právní závěry. Dále především aby opětovně všechny provedené důkazy velmi důkladně hodnotil jak samostatně, tak ve vzájemných souvislostech. Soud prvního stupně se dále zejména ukládá, aby se opětovně a pečlivě zabýval osobami, které byly ustanoveny do statutárních orgánů tzv. dodavatelských společností (svědci R. A. I. K. a V. Š. (svědek Z. E. a (svědek B. S.)), a aby se v tomto smyslu zabýval jejich odbornými schopnostmi z hlediska možnosti reálného výkonu takové funkce, a taktéž aby se zabýval tím, za jakých okolností k takovému ustanovení došlo, případně zda toto bylo vázáno na příslib finanční odměny a zejména též, kdo za tyto společnosti skutečně, mnohdy i skrytě, jednal (výpovědi svědkyň Z. M. ve vztahu k faktickému jednání za společnost a V. B. za). Soudu prvního stupně se dále ukládá, aby důkladně prověřil možnost dodavatelského plnění dotčených dodavatelských společností z hlediska ve veřejném rejstříku uvedeného předmětu obchodní činnosti a dále i faktických možností na jedné straně a s tím související zrcadlovou potřebu společností tzv. odběratelských ve vztahu k popíranému plnění, a to at' už z hlediska potřeb personálních (), technických () a I. či hospodářských (). Necht' se soud prvního stupně znovu zabývá listinnými důkazy, které mají svědčit o domněle poskytnutých plněních v podobě dokumentů založených ve spise k jednotlivým odběratelským společnostem či subjektům a činí tak v souvislosti s listinami vzešlými z finančního šetření. Konkrétně pro na č. l. 2045-2258 a tomu odpovídající daňovou evidenci na č. l. 1997-2039, pro I. na č. l. 2752-2816 a tomu odpovídající daňovou evidenci na č. l. 2923-2996, pro J. I. na č. l. 2997-3120 a tomu odpovídající daňovou evidenci na č. l. 2923-2996, pro na č. l. 3208-3468 a tomu odpovídající daňovou evidenci na č. l. 3129-3207, pro pouze dostupnou daňovou evidenci na č. l. 2549-2621, pro na č. l. 2499-2503 a tomu odpovídající daňovou evidenci na č. l. 2462-2498, pro dostupné údaje na č. l. 2259-2275 a tomu odpovídající daňovou evidenci na č. l. 2281-2314 a konečně pro na č. l. 2435-2456 a tomu odpovídající daňovou evidenci na č. l. 2337-2434. Soud prvního stupně se po zrušení a vrácení věci taktéž vypořádá s tím, že v případě tzv. odběratelské společnosti se nejedná o společnost , o které mj. hovoří svědci J. E. a R. N. Taktéž necht' tento soud prověří převzetí kompletní podnikatelské činnosti společností (pvní), za kterou měl na základě plné moci jednat zemřelý P. N. a domnělou spolupráci společností a , kdy prvně jmenovaná společnost měla dodat deklarované plnění ve spolupráci s technickým vybavením . Konečně by se měl soud prvního stupně v hlavním líčení zaměřit na důkladnou konfrontaci svědeckých výpovědí s výpověďmi těch obžalovaných, které bude mít

Shodu s prvopisem potvrzuje

k dispozici. Bude též na soudu prvního stupně, aby zvážil návrh státního zástupce na doplnění dokazování v podobě navrhovaného výslechu svědků F [redacted] R [redacted] O [redacted] Š [redacted] a P [redacted]. K [redacted] stejně tak aby zvážil provedení listinných důkazů – rozhodnutí Krajského soudu v [redacted] sp. zn. [redacted] a [redacted] týkající se obžalovaných [redacted] J [redacted] I [redacted] a [redacted] J [redacted] I [redacted].

28. Vzhledem k tomu, že nedostatky ve zjištěních učiněných soudem prvního stupně jsou natolik významné, závěr tohoto soudu o tom, že nelze vyloučit, že dané obchody skutečně proběhly, se jeví jako předčasný, a napadené rozhodnutí proto před odvolací instancí neobstálo. Vrchnímu soudu v Praze s vědomím takto učiněných závěrů nezbylo, než napadený rozsudek k odvolání státního zástupce podaného v neprospěch všech obžalovaných podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr. řádu zrušit a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátit soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, v němž se bude zabývat nejen skutečnostmi vytknutými v tomto rozhodnutí, ale i případnými dalšími skutečnostmi, které z doplněného dokazování vyplynou, přičemž bude jeho povinností své rozhodnutí, které po doplněném dokazování učiní náležitě odůvodnit v rozsahu, který předpokládá ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 30. září 2020

Mgr. Stanislav Králík, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]